

Overweging Sacramentszondag 3 juni 2018 Citykerk Het Steiger

Voorganger: Ben Vocking o.p.

Eerste lezing: Exodus 24, 3-8

Tweede lezing: Marcus 14, 12-16. 22-26

Overweging: Van de week bij de taalles gaf een Islamiet mij een papier wat dit jaar tijdens de Ramadan in de moskee was uitgedeeld en daar stond op: mensen, denk bij deze Ramadan aan de Palestijnen. Hopelijk worden deze mensen, die zoveel te lijden gehad hebben in de laatste 70 jaar, niet vergeten. De christelijke kerken zijn er veel te weinig mee bezig, ondanks het dringende verzoek van de Palestijnse christenen in hun Kairos-document.

We hebben dat weer gemerkt toen we in deze kerk op 12 mei hen herdachten, en... toch nog een heel klein beetje droomden van een verzoening tussen Joden en Palestijnen.

Enige tijd geleden merkte iemand op: het meest beroerde in onze samenleving is de ONVERSCHILLIGHEID, onverschillig t.a.v. de mensen in Syrië, onverschillig t.a.v. de vluchtelingen die hier aankloppen of t.a.v. de mensen die opgesloten zitten in het Uitzetcentrum.

We weten heel goed dat we ons niet met alles en allen bezig kunnen houden. Maar dat mag geen reden zijn om ons enkel in onszelf op te sluiten en alleen aan onze eigen belangen te denken.

Vandaag staat een andere werkelijkheid centraal. Er wordt gesproken over het VERBOND, het verbond tussen God en mensen. In het boek Exodus staat alles gericht op de Sinai, waar het verbond tussen God en mensen wordt gesloten. Zoals we hoorden wordt die verbondenheid met God vastgelegd in een ritueel. De aanwezigen worden besprenkeld met het bloed van de offerdieren. En zij zeggen, dat alles wat de Heer gezegd heeft (de tien woorden) door hen ter harte zal worden genomen. Het zijn richtlijnen voor een leven, waarin mensen tot hun recht komen:

- er zullen geen valse goden gemaakt worden; valse goden waar wij achteraan lopen als geld; mijn eer; mijn eigen belang etc.;
- de dag des Heren (waarin mensen ook tijd hebben voor elkaar) zal gerespecteerd worden;
- de ouders zullen geëerd worden;
- je zult het leven van anderen eerbiedigen;
- je zult niet ontvreemden wat van een ander is.

Het zijn richtlijnen voor een leven waarin mensen tot hun recht kunnen komen.

We zullen alles ter harte nemen, zeggen ze daar bij die berg Sinai. Wij binden ons aan dit verbond!

En het is Jezus, die de laatste avond van zijn leven het teken van brood en wijn nalaat. Hij spreekt daar (vlak vóór hij vermoord wordt en zijn bloed zal vloeien) over zijn bloed als 'het bloed van het verbond'. Dat bloed, zijn bloed wordt vergoten voor velen.

Dit teken stellen wij met regelmaat, om zo te denken aan Jezus, aan zijn trouw en toewijding, én aan onze roeping om hem te volgen op zijn weg; om evenals hij te leven in verbondenheid met elkaar.

Ondanks de bestaande onverschilligheid die ik noemde, is er ook veel moois en goeds aan te wijzen, Denk maar aan de Roparun (de run van Parijs en Hamburg naar Rotterdam). Met het opgehaalde geld worden er goede doelen gerealiseerd, met name voor kankerpatiënten. Denk maar aan de mensen van de voedselbank, die om anderen geven; denk maar aan de mensen die zieken en gevangenen bezoeken.

Waar wij de Eucharistie vieren worden we herinnerd aan het verbond van Jezus met ons. Hij verbindt zich met ons en hij nodigt ons uit om ons met hem en met elkaar te verbinden: trouw zijn aan zijn weg van delen, vergeven en dienstbaar zijn.